

Nr 423.

Av herrar **Nylander** och **Tengdahl**, i anledning av Kungl.
Maj:ts proposition, nr 361, angående tillfällig löne-
förbättring åt viss personal vid armén.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen den 19 april 1918
angående tillfällig löneförbättring åt viss personal vid armén, föreslås till-
fällig löneförbättring

för departementsskrivare, tyg- eller fabriksförvaltare
av 1:a klass, öververkmästare, fortifikationskassör,
för helt år räknat

Kr. 850: —

varemot enahanda löneförbättring

för löjtnant av 1:a klass med minst 9 tjänsteår i
samma nådiga proposition föreslås att utgå med
för helt år räknat

Kr. 1,200: —

Vad tyg- och fabriksförvaltarna samt fortifikationskassörerna beträffar
har emellertid vid 1902 och 1908 års löneregleringar av vederbörande
myndigheter framhållits, att dessas löner ej borde sättas lägre än löjtnants
av 1:a klass, vilken synpunkt då även av riksdagen godkändes. (Depar-
tementsskrivare- och öververkmästaretjänsterna voro då ännu icke inrät-
tade). Då de tjänsteförhållanden, som förut legat till grund för bestäm-
mandet av ifrågakarande tjänstemäns löner, fortfarande äro desamma, kan
det icke undvikas, att dessa tjänstemän känna sig för sin del synnerligen
besvikna på det ovannämnda förslaget till tillfällig löneförbättring.

Den stora uppbörd i penningar eller materiel, eller i vissa fall
bäggedera, som åligger dessa tjänstemän, borde väl motivera tillfällig löne-
förbättring till samma belopp som föreslagits för löjtnant av 1:a klass

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 4 saml. 187 häft. (Nr 423—424.) 1

med 3 ålderstillägg, eller kr. 1,200, desto hellre som såväl förrådsförvaltare vid intendenturkåren som tygförvaltare av 2:a klass, besiktningsrustmästare, tygverkmästare och verkmästare av 2:a klass vid artilleriets fabriker och tygstater föreslagits till erhållande av samma löneförhöjning som fanjunkare eller 1,100 kronor. Sålunda uppgick exempelvis förvaltarens på Marieberg rena kassauppbörd under år 1917 till ej mindre än c:a 7,300,000 kr.

I av särskilt tillkallade sakkunniga den 5 mars 1918 avgivet »betänkande och förslag rörande tillfällig löneförbättring från och med år 1918 för viss personal vid armén och marinen», vilket förslag i huvudsak legat till grund för ovannämnda proposition, anföra de sakkunniga: »Det synes emellertid de sakkunniga angeläget att framhålla, att för en del av de personalgrupper, om vilka de sakkunniga komma att i det följande yttra sig — t. ex. *viss teknisk personal vid såväl armén som marinen* — en avsevärt större löneförbättring, än de sakkunniga med nu givna förutsättningar kunnat ifrågasätta, knappast torde kunna undvikas, därest kompetent och i övrigt lämplig personal skall kunna för ifrågavarande befattningar förvärfvas. I sammanhang med en definitiv lönereglering bör givetvis tillses, vilka åtgärder av mera ingripande natur må i detta avseende bära på det ena eller andra området vidtagas.» Härefter ligger ett erkännande av otillräckligheten i vissa fall av den föreslagna löneförbättringen och en av de personalgrupper, på vilken detta erkännande otvivelaktigt passar in, är tyg- och fabriksförvaltare av 1:a klass samt fortifikationskassörer. Att denna personalgrupp skall avvakta en framdeles blivande definitiv lönereglering för att få sina löner reglerade i enlighet med tjänsteställning och ansvar samt dyrtidens krav torde varken vara rättvist eller lämpligt.

På grund härav hemställes,

att riksdagen med ändring av den kungl. propositionen måtte besluta, att tyg- och fabriksförvaltare av 1:a klass samt fortifikationskassörer måtte komma i åtnjutande av tillfällig löneförbättring från och med år 1918 av 1,200 kronor för år.

Stockholm den 8 maj 1918.

Erik Nylander.

Knut A. Tengdahl.